

ÎȚI POATE OFERI VIAȚA MAI MULT? POȚI SCHIMBA LUMEA DIN JURUL TĂU?

CONTACTS

UMBRELA

Bunătatea unui străin

Mica ta lumină

Contribuția ta în lume

Trei vieți

Și ce a rămas
în urma lor

NOTA EDITORULUI SCOPUL VIEȚII

Ralph Waldo Emerson a scris: „Scopul vieții nu este să fii fericit. Este să fii util, onorabil, înțelegător, să trăiești bine și să conteze în bine faptul că ai trăit”.

Este o provocare pentru tine? Este pentru mine. Uneori este chiar *dificil* să te implic și să-ți pui amprenta într-un anumit fel. În majoritatea cazurilor implică un oarecare disconfort, iar viețile noastre deviază uneori de la cursul pe care îl aveam planificat. Însă istoria este plină de bărbați și femei care au făcut pasul, s-au sacrificat și și-au făcut partea pentru realizarea unui lucru semnificativ – iar lucrul acesta i-a schimbat și pe ei în bine și i-a făcut mai fericiți.

Să ne uităm, spre exemplu, la apostolul Pavel. Probabil că nu a avut casă, pământuri sau animale. Nu a avut nici soție și copii. Nu a avut un venit stabil sau vacanțe plătite. A suferit niște persecuții aproape de necrezut,¹ și și-a petrecut ultimele zile de viață într-o închisoare străină. Însă scrisorile lui sunt pline de cuvinte precum „fericire”, „veselie”, „bucurie” și „voioșie”.

Biblia spune: „Căci noi suntem lucrarea Lui și am fost zidiți în Hristos Iisus pentru faptele bune pe care le-a pregătit Dumnezeu mai dinainte, ca să umblăm în ele”.² Ori de câte ori îi slujim pe alții în orice fel, Îl slujim de fapt pe Dumnezeu și împlinim unul dintre scopurile Lui pentru noi – ne trăim destinul.

Poetul britanic David Whyte a spus-o astfel: „Când oamenii își vor croi drumul printre buruieni și îmi vor șterge piatra funerară, n-aș vrea să citească: 'A fost conștient și plătească rata la mașină' ”. Nici eu n-aș vrea asta. Am fost făcuți pentru mult mai mult de atât. Dumnezeu l-a folosit pe Pavel și tot așa ne poate folosi și pe noi să facem ceva deosebit în lume.

– Editorul

Noi îți oferim o varietate largă de cărți, materiale audio și video pentru inspirația și hrana ta sufletească.

Pentru comenzi te rugăm să ne contactezi la una din adresele de mai jos.

Adresa:

ContactS

în atenția lui: Christian

C.P. 129, O.P. 72

cod 032468

București

Email:

info@activated-europe.com

Web:

www.activated-europe.com/ro

Editori

Samuel Keating

Tehnoredactare

Gentian Suçi

Traducere

Oana Toșu

© 2019 Activated.

Toate drepturile rezervate.

Toate versetele au fost citate din Biblia versiunea Dumitru Cornilescu, excepțiile fiind menționate explicit.

A-RO-MG-AM-224-X

1. Vezi 2 Corinteni 11:23-28.

2. Efeseni 2:10

DE ROALD WATTERSON

UMBRELA

Atmosfera era încărcată, din cauza ploii care se pregătea, iar eu eram pe jos prin Chiba, Japonia. În timp ce mă uitam la norii negri ce se adunau pe cer, mă mustram că nu mi-am luat umbrela. Părea că în câteva minute cerul avea să se rupă, dar timpul a trecut și ploaia tot nu a venit.

La trecerea de cale ferată însă norocul m-a părăsit. Stropi mari de ploaie au început să cadă, iar cei din jurul meu și-au deschis umbrelele. Panoul electric a anunțat că bariera va fi închisă pentru trecerea a trei trenuri. Asta însemna să stau în ploaie vreo cinci minute.

Dar am decis să nu mă enervez. Nu era prima dată când eram prins de ploaie pe nepregătite.

O doamnă s-a apropiat de mine. Nu avea nimic ieșit din comun și probabil că nu aș fi remarcat-o dacă nu ar fi făcut gestul următor: stând lângă mine și fără să spună vreun cuvânt, m-a luat și pe mine

sub umbrela ei. Gestul mi-a spus clar pretinsa indiferență față de ploaie și i-am mulțumit din suflet. Mi-a zâmbit, dar nu a spus niciun cuvânt. Mă întrebam ce să-i mai spun. Însă, în timp ce așteptam să treacă trenurile, mi-am dat seama că nu era necesar să fac conversație. Ea era una din acele persoane care nu trebuia să se gândească de două ori înainte de a face un gest binevoitor. Am traversat împreună, după care fiecare și-a urmat drumul lui.

Ca la orice om, viața mea este plină de ocazii mărunte în care aș putea să fac un bine cuiva și să arăt dragostea lui Dumnezeu, așa cum făcuse și acea doamnă cu mine. Și, de fiecare dată când sunt tentat să spun că nu are sens să fiu binevoitor

cu necunoscuții, îmi aduc aminte de doamna care m-a adăpostit sub umbrela ei.

Totodată, am conștientizat că, deși fiecare pas, fiecare faptă, fiecare cuvânt bun spus poate părea neînsemnat, poate însemna mult pentru cei pe care îi ajutăm.

Nu crezi? Ei bine, sunt sigur că doamna aceea a uitat gestul

binevoitor făcut cu mulți ani în urmă față de un tânăr plouat – dar *eu* nu l-am uitat.

ROALD WATTERSON ESTE EDITOR ȘI COORDONATOR AL REVISTEI.

DE PETER AMSTERDAM

IUBIREA LUI DUMNEZEU PENTRU OMENIRE

Iubirea necondiționată a lui Dumnezeu este nemărginită, neschimbată și nelimitată. Este dăruită oricui, fără plată. Toți am păcătuit, iar păcatul ne separă de Dumnezeu. Cu toate acestea, Dumnezeu ne iubește. Asta nu înseamnă că iubește și tot ceea ce facem, însă ne iubește pe noi. De fapt, El iubește atât de mult omenirea încât a făcut posibil pentru noi să ajungem la Dumnezeu prin sacrificiul Fiului Său, Iisus. „Căci, pe când eram noi încă fără putere,

Hristos, la vremea cuvenită, a murit pentru cei nelegiuiți. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi”.¹

Dumnezeu nu ne iubește pentru ceea ce suntem *noi* ci datorită *Lui*. De fapt, El nu ne iubește doar pe noi, creștinii, cei care apreciază sacrificiul imens pe care L-a făcut dăruindu-și singurul Fiou să moară pentru noi, ci îi iubește pe toți oamenii, din întreaga lume, în mod egal și necondiționat. Chiar și pe cei care nu au auzit niciodată de Dumnezeu, sau spun că Îl urăsc, El tot îi iubește necondiționat. Dragostea lui Dumnezeu nu poate fi explicată. Este perfectă.

Fiecare om este important pentru Dumnezeu, indiferent de vârstă,

rasă, naționalitate, aspect exterior, situație economică, credință religioasă, afiliere politică sau orientare sexuală. Poate că nouă nu ne plac credințele, stilul de viață sau alegerile altor oameni. Poate nu suntem de acord cu părerea lor politică sau de altă natură. Poate că ei trăiesc fără să țină cont de standardele morale ale lui Dumnezeu; poate trăiesc în mare păcat – dar, indiferent de situația lor, Dumnezeu îi iubește.

1. Romani 5:6,8

2. Vezi Matei 22:37-40.

3. Vezi Matei 5:16.

4. 1 Ioan 3:16

5. *Iacov* 1:27

6. *Our Daily Bread*, 6 februarie.

Extras dintr-o predică a lui Dennis Davidson, Authentic Faith Works, 26 octombrie 2009

7. *The Purpose Driven Life (Grand Rapids, MI: Zondervan, 2002)*, 126

Iisus a spus că cele mai importante porunci sunt să-L iubești pe Dumnezeu și să-i iubești pe ceilalți oameni,² și ne-a învățat să ne lăsăm lumina să lumineze, încât să vadă și ceilalți faptele noastre bune și să-L slăvească pe Dumnezeu.³ Această chemare la acțiune dovedește că Dumnezeu a intenționat ca noi să interacționăm cu alți oameni într-o manieră care să-L reflecte pe El, să-i tratăm pe alții cu dragoste, compasiune și milă, așa cum a făcut-o El. De multe ori lucrul acesta implică

sacrificii. Dar când te gândești la sacrificiul lui Iisus pentru noi, nici nu se compară.

Se povestește despre o fetiță, pe nume Liz, care suferea de o boală serioasă și rară. Singura ei șansă pentru vindecare era să primească o transfuzie de sânge de la frățiorul ei de cinci ani, care supraviețuise și el aceleiași boli și dezvoltase anticorpii necesari combaterii bolii.

Doctorii i-au explicat băiețelului situația și l-au întrebat dacă ar fi dispus să-și dea sângele surorii sale. Băiatul ezită pentru o clipă, apoi trase adânc aer în piept și spuse: „Da, îmi voi salva sora”.

În timpul transfuziei, așezat în patul de lângă sora lui, băiatul zâmbi, ca toți ceilalți, văzându-și sora cum prinde din nou culoare în obraji. Apoi deveni palid și îi pieri zâmbetul. Se uită la doctor și îl întreabă: „Voi începe să mor imediat?”

Băiețelul îl înțelesese greșit pe doctor; el a crezut că trebuie să-i dea surorii sale *tot* sângele lui ca să o salveze.

Iată un exemplu frumos și emoționant de iubire! Biblia spune: „Noi am cunoscut dragostea Lui prin aceea că El Și-a dat viața pentru noi; și noi deci trebuie să ne dăm viața pentru frați”.⁴

Apostolul Iacov scrie că adevărata credință implică atât acțiune exterioară cât și interioară. Acțiunea exterioară către alții, prin lucruri practice, și acțiune interioară prin devoțiune față de Dumnezeu. El

spune: „Religia curată și neîntinată, înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păzim neîntinați de lume”.⁵

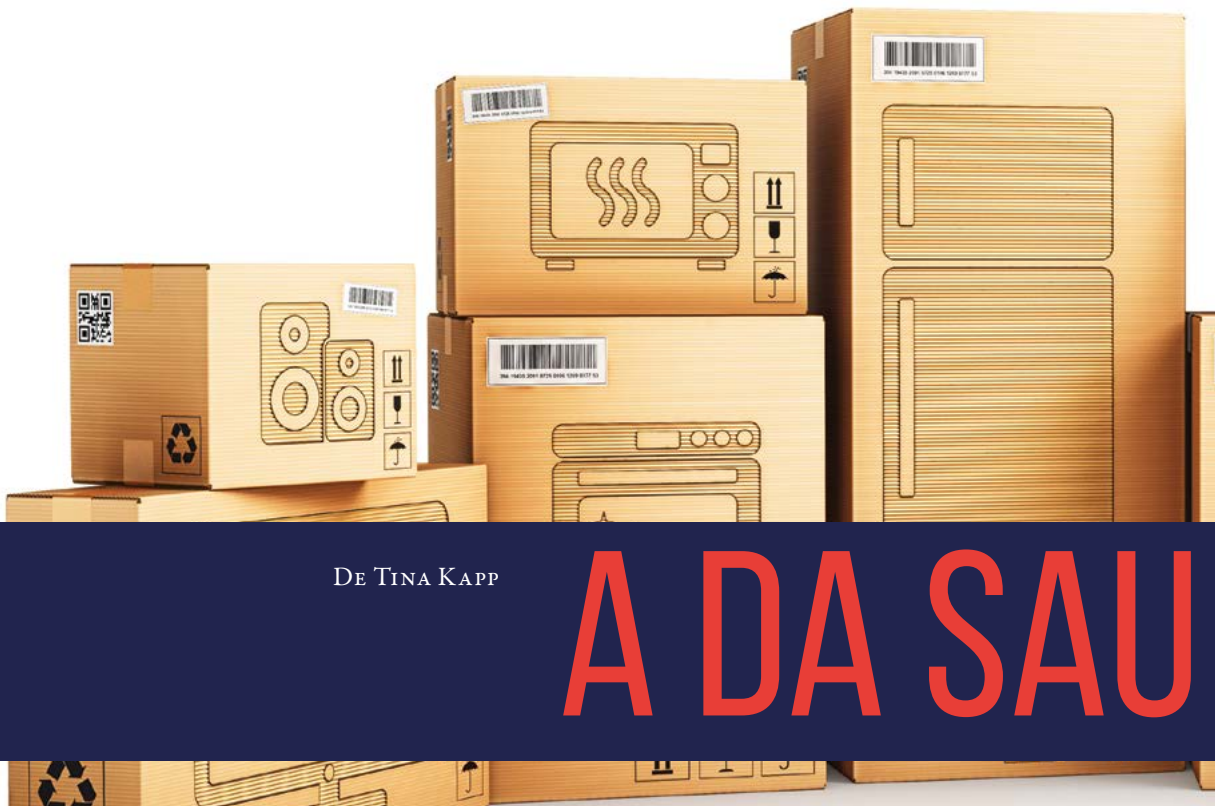
În cartea sa *Well Done*, Dave Thomas spune: „Creștinii care își suflecă mâncile privesc creștinismul ca fiind atât credință cât și acțiune. Ei își fac timp să vorbească cu Dumnezeu în rugăciune, să studieze Scriptura cu devoțiune, să fie super-activi în biserica lor și își fac partea în a împărți Cuvântul Bun”.⁶

După cum a spus Rick Warren în *The Purpose Driven Life*, „În Rai Dumnezeu nu va spune: ‘Vorbește-mi despre cariera ta, contul din bancă și hobby-urile tale’. În schimb va trece în revistă modul cum te-ai purtat cu alții, în special cu cei nevoiași”.⁷

Iisus ne este exemplu al conceptului „suflecă-ți mâncile”. El a arătat în continuu dragoste oamenilor. I-a fost milă de cei nevoiași, iar mila L-a motivat către acțiune iubitoare. A fost înțelegător. A arătat bunătate. I-a hrănit pe cei flămânzi și I-a vindecat pe cei bolnavi. A luptat împotriva răului și a nedreptății.

Să facem și noi ce putem și să fim un exemplu tangibil al iubirii lui Dumnezeu pentru umanitate, să Îl arătăm pe El și iubirea Lui celor în nevoie – spiritual, prezentându-le pe Iisus, și practic, ocupându-ne de celelalte necesități ale lor.

PETER AMSTERDAM ȘI SOȚIA LUI, MARIA FONTAINE, SUNT DIRECTORII ORGANIZAȚIEI THE FAMILY INTERNATIONAL, O COMUNITATE CREȘTINĂ DE CREDINȚĂ. ADAPTAT DUPĂ ARTICOLUL ORIGINAL.

DE TINA KAPP

A DA SAU

Mahatma Gandhi a spus odată: „Lumea are îndeajuns pentru toate nevoile omului, dar nu și pentru toate lăcomiile sale”. Este ușor să spui: „Cei bogați ar trebui să dea celor săraci și să rezolve foamea din lume!” Dar când ești pus și tu în situația să dai de la tine atunci devine mai greu.

Odată, aveam un ceas care mi se părea super la modă. Era un ceas de băieți, dar nu îmi păsa; avea tot felul de funcții. Fratelui meu mai mic îi plăcea la nebunie și mi l-a cerut. I-am spus că nu mă pot despărți de o așa minunăție și cu asta-basta. Dar nu la mult timp după aceea, am avut un accident cu ceasul meu prețios și s-a stricat. Atunci mi-am dat seama ce prostesc a fost din partea mea să pierd ocazia de a dăruii ceva fratelui meu,

căci el este cu mult mai important pentru mine decât ar fi putut fi ceasul vreodată. Poate că n-ar fi ținut nici la el, dar cel puțin s-ar fi bucurat și el o vreme de ceas. Și chiar mai mult decât ceasul în sine, i-ar fi rămas în amintire pentru mult timp faptul că i-am dăruit ceva special.

Acum, ori de câte ori sunt tentat cu egoismul asupra lucrurilor mele, sau încep să le prețuiesc prea mult, îmi amintesc de acea întâmplare. În zilele noastre există o mulțime de lucruri pe care „trebuie să le avem” – precum smartphone-uri, iPad-uri, laptopuri și echipamente de jocuri, până la TV-uri 3D! Dacă tu ai astfel de lucruri draguțe și te bucuri de ele iar ele te ajută cu munca sau cu studiile și, de asemenea, sunt o

sursă de distracție, atunci tehnologia este grozavă. Dar îți face bine să te dai un pas în spate uneori și să-ți imaginezi cum ar fi dacă într-o zi toate aceste lucruri ar dispărea. După ce îți trec simptomele inițiale de dependență, vei descoperi că viața merge mai departe și fără o abundență de lucruri materiale. Ceea ce contează cel mai mult sunt cei dragi nouă – prietenii și familia. Uneori uităm acest adevăr și atunci ne comportăm egoist.

Dăruirea ajută atât pe cel care primește, cât și pe cel care dăruiește. Luca 6:38 spune: „Dați și vi se va da”. Uneori, ceea ce primești înapoi este ceva tangibil, dar de cele mai multe ori nu este tangibil, ci mai degrabă satisfacția de a fi făcut ceva bun. Ai dăruit vreodată ceva cuiva, vreun lucru de care avea

A NU DA

nevoie sau pe care îl dorea, și ai văzut cum i s-a luminat fața? Este un sentiment minunat!

Un film vechi american din anii 1930, intitulat *The Man Who Played God*, este despre un pianist înstărit care și-a pierdut auzul din cauza unei explozii. A reușit să-și depășească în cele din urmă depresia când a învățat să citească pe buze. Privea oamenii în Central Park (New York) vorbind despre problemele și necazurile lor și încerca, anonim, să le rezolve problemele. Cred că ar fi extraordinar să poți știți ce au nevoie ceilalți oameni și să poți să le dai, în secret, acele lucruri.

Dar iată, din nou, dificultatea pentru mine. Mi-e ușor să spun că dacă aș avea un milion de dolari mi-ar plăcea să-l dăruiesc pentru

cauze bune; sau să fac multe lucruri grozave pentru familia mea; dar când vine vorba să dăruiesc puțin din timpul meu liber sau să fac o favoare care mă costă la momentul prezent, atunci simt cu adevărat esența dăruirii.

Am o descriere foarte personală a ceea ce înseamnă cu adevărat o inimă darnică. Înseamnă atât să faci lucruri vizibile pentru a-i ajuta pe cei săraci sau dezavantajați, cât și să fii dispus oricând au nevoie să le dai o mână de ajutor. Înseamnă să dăruiești cu sacrificiu, fără să ceri sau să aștepti favoruri în schimb. Înseamnă să nu ai o agendă personală. Dragostea și bunătatea oamenilor darnici este evidentă prin faptele lor, iar viețile lor sunt exemple de darnicie altruistă și cu bucurie.

Mi-ar plăcea să fiu ținută minte ca fiind un asemenea om! Bineînțeles că avem cu toții momente de egoism, deoarece firea umană tinde să urmeze calea mai ușoară, însă generozitatea este un scop de atins. Uneori dăruirea poate fi ceva simplu, precum un compliment simplu, o îmbrățișare sau un cuvânt de apreciere. Sau să dăruiești un obiect preferat frățiorului sau surioarei tale ce ar însemna mult pentru ei.

TINA KAPP ESTE DANSATOARE, PREZENTATOARE ȘI SCRITOARE LIBER-PROFESIONISTĂ ÎN AFRICA DE SUD. EA CONDUCE O FIRMĂ DE DIVERTISMENT CARE AJUTĂ LA STRÂNGEREA DE FONDURI PENTRU CARITATE ȘI PENTRU PROIECTE MISIONARE.

Îmi plac biografiile. Filmele și cărțile istorice și chiar articolele de pe internet în domeniu sunt o modalitate excelentă pentru a-ți face o idee despre viața cuiva. Prin exemplele lor laudabile sau detestabile, putem vedea cum evoluează o viață și ce deznodământ are – faima, rușinea sau obscuritatea. Uneori nici chiar imaginația unui scriitor nu ar putea concepe întorsături de situație precum cele reale din viețile acelor oameni.

Un astfel de exemplu este Liliac Trotter (1853-1928). Recent am văzut un documentar despre ea, intitulat *Many Beautiful Things (Multe lucruri minunate)*, și am fost impresionat de dedicarea și hotărârea ei de a rămâne loială convingerilor ei. A renunțat la faima și succesul de artist celebru pentru a trăi o viață de relativă obscuritate, petrecând 40 de ani în Algeria învățând femei de acolo diverse îndeletniciri care să le îmbunătățească viața. Nu și-a îngropat talentele creative, fiindcă arta ei a înflorit și în Algeria, însă nu a creat de dragul faimei sau în felul cum își doreau experții de artă. Liliac a creat fiindcă a iubit să observe natura și oamenii și a dorit să împartă cu alții din pasiunea ei.

Jurnalele ei sunt pline de ilustrații și de notițe cu ce

a învățat ea de la oameni și din natură: „Margaretele m-au învățat o lecție despre credință”, și „Torentul glaciar lăptos îmi vorbește cu vocea lui Dumnezeu”. Scrierile lui Liliac ne arată că era fermecată de aventura vieții, a cunoașterii și a adaptării la o cultură nouă și la un limbaj nou. Iubea ceea ce făcea. În ultimele ei însemnări spune: „Am fost mai vie și am avut mai multă bucurie și mai multă creativitate și bogăție decât dacă aș fi stat în Londra”.

Dumnezeu a chemat-o să facă ceva dificil, să-și depășească zona de confort, dar ea s-a bucurat de toate aceste aventuri. Ea și-a lăsat amprenta nu doar prin arta sa, dar și prin efectul de reacție în lanț pe care l-a avut în viețile femeilor pe care le-a ajutat. Uneori părea ca și cum turna apă pe un pământ uscat, fără să se vadă niciun rezultat. Dar în deșert există râuri subterane. Copacii își întind rădăcinile adânc, până la aceste surse de apă. Liliac a fost precum un astfel de copac, cu o credință adâncă.

Arta lui Liliac a rămas în mare parte îngropată în pivnițele colecționarilor privați și a muzeelor, până când, recent, istoricii de artă au scos-o la lumină. Dar dacă măsori succesul prin numărul vieților schimbate

DE CURTIS PETER VAN GORDER

TREI VIETI

și al situațiilor îmbunătățite pentru alți oameni, atunci Lilius Trotter a avut un succes deosebit, iar impactul ei se simte și azi.

În contrast este un alt documentar dramă, intitulat *Narcos*, despre viața lui Pablo Escobar (1949-1993), baronul drogurilor columbiene și terorist de narcotice. Deși a fost cel mai bogat criminal din istorie, cu o avere estimată (la valoarea de azi) de 55 miliarde de dolari, era din punct de vedere spiritual un cerșetor. După cum spunea Iisus: „Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții; ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură. Pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră”.¹

Inutilitatea bogățiilor lui Pablo Escobar se poate vedea clar și în faptul că 10% din banii lui în numerar au fost distruși de rozătoare și declarați rebut. Când se ascundea de organele legii, a ars pachete de bancnote ca să se încălzească, iar în final averea lui a fost dată guvernului columbian.

Pe lângă inutilitatea bogăției sale, să ne gândim și la moartea și distrugerea pe care le-a lăsat Escobar

în urma lui. Mii de oameni au murit în haos, iar în timpul domniei lui ca „Rege al drogurilor”, Columbia era considerată capitala mondială a crimei. Impactul negativ la acelor vieți pierdute și ruinate este imposibil de calculat.

Dar chiar și în această situație există o rază de speranță. Fiul lui Pablo, Juan Pablo Escobar Henao, a încercat să comunice cu victimele mâniei tatălui său printr-un film documentar, cât și în persoană. El a cerut scuze în numele tatălui său poporului columbian și tuturor celor care au suferit din cauza păcatelor tatălui său. În loc să pună benzină pe foc și să caute răzbunare, fiul lui Pablo a urmat mustrarea lui Dumnezeu și a căutat împăcarea cu El prin primirea iertării de la cei cărora le-a greșit și prin iertarea celor care au greșit față de el.

Trei povești diferite de viață și ce au lăsat în urma lor. Noi ce rol vom juca în viață și ce vom lăsa în urma noastră?

CURTIS PETER VAN GORDER ESTE SCENARIST ȘI MIM ÎN GERMANIA.

DE MARA HODLER

EU CE POT SĂ FAC?

Ori de câte ori intru pe Facebook sau pe o pagină de știri – sau când mă deconectez și mă uit la toate știrile ce apar pe ecran – se pare că se întâmplă tot timpul ceva urât și oscilez între sentimentul de supărare și disperare.

Când mă uit printre comentariile celorlalți văd chestii de genul: „Ce trist!” sau „Urăsc când se întâmplă chestiile astea!” Deși sunt de acord cu aceste afirmații, totuși simt că sunt inutile. La ce folosește să spunem că nu ne plac catastrofele, oamenilor a căror vieți au fost răvășite de ele?

Dar ce pot face eu? Să împachetez un set mare de prim ajutor și să merg într-o zonă afectată de război? Să-mi deschid ușile casei și să primesc familii fără adăpost? Să postez pe YouTube un video în care să expun efectele negative ale agresiunii? Cum pot face și eu ceva util?

1. Matei 25:40
2. www.just1thing.com

Orice om își poate pune amprenta și fiecare om ar trebui să încerce.
– *John F. Kennedy (1917-1963)*

Dacă nu poți hrăni o sută de oameni, hrănește unul. – *Maica Tereza (1910-1997)*

Noi putem schimba lumea și o putem face un loc mai bun. Stă în mâinile noastre să ne punem amprenta. – *Nelson Mandela (1918-2013)*

Aș vrea ca oamenii să înțeleagă că orice este posibil dacă încerci. Visele devin realitate dacă oamenii încearcă. – *Terry Fox (1958-1981)*

Este uimitor ce poate face Dumnezeu cu ceva ce pare așa de mic; precum suntem tu și eu! – *John M. Sheehan*

Cred că este o întrebare universală, pe care oamenii și-au pus-o de secole: *Ce trebuie să facem noi în legătură cu lucrurile oribile ce se întâmplă în lume?*

Unii se prefac că nu știu și nu le pasă. Ei nu urmăresc știrile; se izolează de probleme și își fredonează mereu în cap cântecul „Totul este minunat”.

Alții consideră că lumea este care-pe-care și că este în regulă să calci pe alții, fiindcă dacă nu o faci tu atunci vor călca ei pe tine.

Iar alții consideră, în disperare, că totul este o pierdere de vreme. Viața asta este de mizerie. De ce să încerci să ajuți pe cineva? Oricum, nu contează.

M-am tot gândit la treburile astea în ultima vreme, fiindcă sunt gânduri care mă frământă. Nu doresc să trăiesc cu frică, în ignoranță și cu disperare în legătură cu lumea și soarta ei.

Deci, în căutările mele, m-am uitat și la viața lui Iisus. În vechea Palestină în care trăise El au existat destule probleme, multe dintre ele asemănătoare cu ce avem noi azi – sărăcie, boală, suferință, opresiune, cruzime și indiferență.

Iisus a răspuns prin a-i ajuta pe cei din jurul Lui, zilnic. I-a vindecat, i-a încurajat, i-a binecuvântat și i-a reabilitat. În schimb acești oameni binecuvântați și vindecați și-au continuat viețile împărtășind și cu alții bucuria, veștile bune și binecuvântarea. Iar cei pe care ei i-au binecuvântat și încurajat au făcut, probabil, la rândul lor, același lucru pentru alții. Iar acest efect de reacție în lanț al vieții lui Iisus se continuă și azi.

Chiar dacă nu poți schimba totul, cel puțin fă ceva. Fii bun. Fii o lumină. Fii un punctuleț luminos în lumea întunecată. Continuă să îți pese.

Privește fiecare om cu care interacționezi zilnic ca pe o ocazie de a împărtăși ceva frumos. Vorbește cu casierița, zâmbește celorlalți părinți care au venit după copiii lor la școală, vorbește cu profesoara, cu polițistul, cu poștaşul sau ospătarul. Fii amabil cu femeia fără adăpost de la colțul străzii.

Apoi mergi un pas mai departe și fii generos. Imaginează-ți ce diferită ar fi lumea dacă fiecare om ar proceda în felul acesta.

Nici tu și nici eu nu putem face mare lucru pentru întreaga lume, însă putem face foarte multe în micuța lume din jurul nostru. Când suntem buni cu alții, iar ei, la rândul lor, sunt buni cu alții, această reacție în lanț poate ajunge în toată lumea!

Deci, concluzia mea este că, deși sunt probleme în lume pentru care nu pot face prea multe, există de obicei cineva sau ceva chiar în fața mea care are nevoie de ajutor. Aici pot face ceva, iar eu voi încerca pe cât pot mai bine să îmi pese.

Când voi putea ajuta cu ceva consistent, voi ajuta mai consistent. Când voi putea ajuta prin lucruri mărunte, voi ajuta prin lucruri mărunte. Și indiferent de felul în care ajut, îmi voi aminti de cuvintele lui Iisus: „Ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie Mi le-ați făcut”.¹

ACEST ARTICOL A FOST ADAPTAT DUPĂ O POSTARE DE PE JUST I THING,² UN SITE CREȘTIN PENTRU FORMAREA CARACTERULUI TINERILOR.

DE CHRIS MIZRANY

SĂ FII PRECUM TIP

În cartea sa, în care descrie anii petrecuți ca doctor veterinar prin văile aspre din Yorkshire, Anglia, James Herriot spune povestea lui Tip, un câine ciobănesc de la o fermă locală. L-a întâlnit pentru prima oară pe Tip într-o dimineață geroasă, când s-a apropiat de ușa unei case de țară, căutându-l pe stăpânul casei. Dintr-o dată, Tip a ieșit dintr-o grămadă de zăpadă de lângă ușă, vesel și plin de entuziasm. James a fost surprins și l-a întrebat pe fermier de ce l-a lăsat pe câine afară.

„Noi nu îl lăsam afară”, explică fermierul. „Am încercat tot felul de modalități de a-l face să stea în grajd cu ceilalți câini, dar el vrea să doarmă în pragul ușii noastre”.

Câtă dedicare, loialitate, integritate și credințioșie din partea lui Tip! Deși era bătrân și zburlit, era credincios și prefera să stea în frig la ușa stăpânului decât să doarmă la căldura grajdului, dar departe.

1. Vezi Psalmul 15:4.

Biblia îi laudă pe cei care se țin de cuvânt chiar dacă este în dezinteresul lor.¹ Noi, creștinii, suntem chemați să ne ținem promisiunile, atât față de alții cât și față de Dumnezeu. O parte din acestea implică să facem ceea ce știm că este corect, chiar dacă este greu. Și să fim dispuși să renunțăm la anumite lucruri comode pentru a ne atinge țelurile fizice și spirituale.

James Herriot povestește că, pe când se îndepărta de fermă, în acea dimineață friguroasă, privi în urmă și îl văzu pe Tip prezent lângă stăpânul său. Indiferent de situație, bucuria lui Tip era să-și slujească stăpânul. Să fim și noi la fel de bucuroși în viața noastră de zi cu zi – fie în lucrurile obișnuite, fie în cele excepționale, căci prin ele Îl slujim și Îl slăvim pe Stăpân.

CHRIS MIZRANY ESTE
DESIGNER WEB, FOTOGRAF ȘI
MISIONAR CU HELPING HAND
ÎN CAPE TOWN, AFRICA DE
SUD.

„Stai liniștit” – menține atitudinea unui om pe poziție, pregătit de acțiune, care își așteaptă ordinele, așteptând cu bucurie și cu răbdare vocea călăuzitoare; și nu va dura până când Dumnezeu îți va spune, la fel de clar cum a spus Moise poporului lui Israel, „Înaintați!”. – *Charles Spurgeon (1834-1892)*

Să nu uiți niciodată că ești deosebit. Dacă nu ar fi fost nevoie de tine pe acest pământ, cu toată unicitatea ta, atunci n-ai mai fi fost aici. Și să nu uiți niciodată, indiferent cât de copleșitoare par să fie provocările și problemele vieții, chiar și un singur om poate face ceva semnificativ în lume. De fapt, toate schimbările semnificative în lume au pornit de la un om. Deci, fii și tu un astfel de om. – *Richard Buckminster Fuller (1895-1983)*

DE ANNA PERLINI

ÎNTÂLNIRILE DE MIERCURI

Nu te-ai fi gândit că el vorbește la o întâlnire de vârstnici, oameni în scaune cu rotile, unii incapabili să vorbească, alții cu demență sau Alzheimer.

Gesticula cu mâinile, vorbea cu pasiune despre un concept profund, apoi a scris cu creta pe tablă: „Cine îmi poate spune ce înseamnă pacea? Tu, Alberto, da, spune-mi, iar eu voi scrie. Minunat! Haideți, toți, vom trimite toate astea la ziarul local!”

Ferruccio lucra de câțiva ani în acest cămin pentru vârstnici când am apărut eu. El era responsabil de activitățile recreative, dar era, de fapt, un motivator, în special pentru cei care aveau ocazia să îl vadă în acțiune.

Pasiune, empatie, încurajare, grijă și respect până la capăt – acestea au fost calitățile pe care le-a arătat până la pensionare, cu câteva luni în urmă. Am învățat multe din exemplul său, din modul în care vorbea. Indiferent dacă se grăbea, tot se oprea să răspundă la chemarea unuia în căruț cu rotile, chiar dacă era mai îndepărtat, sau să șteargă mâncare vărsată pe jos. El punea foarte mult preț pe individ.

În fiecare miercuri aduna un grup de cetățeni vârstnici cu care discuta evenimentele curente. Apoi grupul scria scrisori politicienilor sau autorităților locale, sau copiilor de la școala satului, sau vreunui grup de refugiați bosniaci. Precum un magician, el putea să scoată cuvinte de la cel mai dezinteresat bătrân și un zâmbet de la femeia imobilizată după un infarct, care nu mai putea vorbi dar avea atât de multe de spus, totul blocat în interiorul ei.

În timpul acestor activități, numite „Întâlnirile de miercuri”, s-au spus, s-au discutat și s-au propus multe. Participanții au contribuit și la o carte dedicată orașului, iar presa locală a menționat de multe ori subiectele lor de discuție.

Am învățat că este important să dai posibilitatea vârstnicilor să se exprime. Ei au nevoie de cineva care să-și facă puțin timp și să-i asculte cu adevărat. Au nevoie de contact vizual. Au nevoie de un zâmbet. Au nevoie de cineva care să-și amintească de

numele lor și să arate că sunt interesați cu adevărat de ei.

ANNA PERLINI ESTE CONFONDATOR AL PER UN MONDO MIGLIORE, O ORGANIZAȚIE UMANITARĂ ACTIVĂ ÎN BALCANI DIN 1995.

Când totul s-a terminat, aș dori să spun: toată viața am fost

O mireasă, căsătorită cu uimitorul.

Un mire, care am luat întreaga lume în brațele mele.

Când totul s-a terminat, nu vreau să mă întreb

Dacă am făcut ceva special, real, cu viața mea.

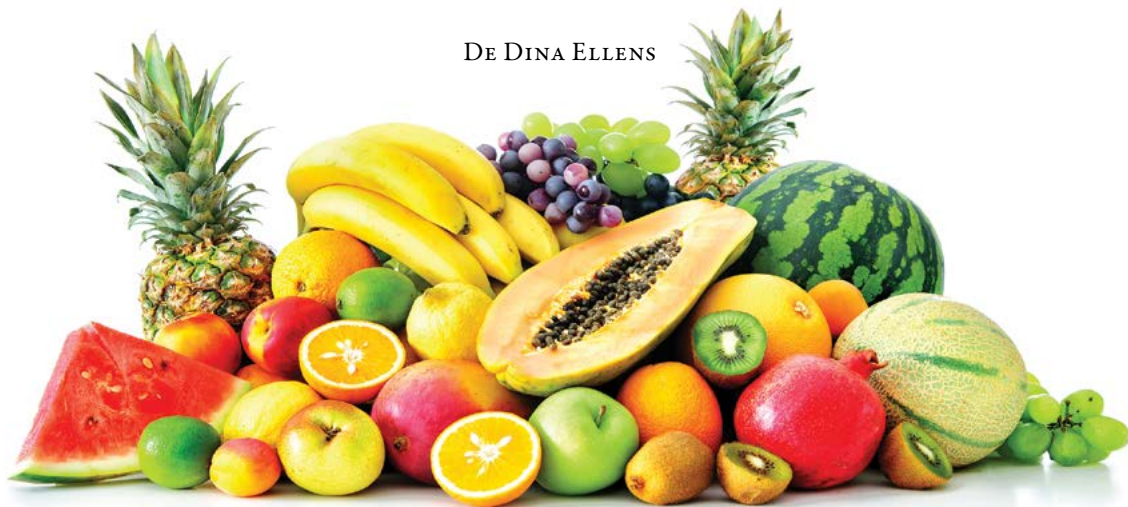
Nu vreau să oftez, să mă tem
Sau să caut să mă scuz.

Nu vreau să sfârșesc ca un sim-plic turist în această lume.

– Mary Oliver (1935-2019)

CU GÂNDUL LA FRUCTE

DE DINA ELLENS

Zilele trecute mă distram cu nepoțica mea de 10 ani vorbind despre fructe. Citisem din Apocalipsa 22 despre pomul vieții care aduce 12 feluri de fructe. „[Îngerul] mi-a arătat un râu cu apa vieții, limpede ca cristalul, care ieșea din scaunul de domnie al lui Dumnezeu și al Mielului. În mijlocul pieței cetății și pe cele două maluri ale râului era pomul vieții, rodind douăsprezece feluri de rod și dând rod în fiecare lună”.¹

Noi am încercat să ne imaginăm care ar putea fi acele fructe – bineînțeles, trebuiau să fie cele preferate de noi! Am râs, imaginându-ne cât de uimitor trebuie să fie pomul vieții – cu nuci de cocos, mere,

piersici, mango și papaia în același timp pe crengile sale!

Ce minunat, m-am gândit, cum ne lasă Dumnezeu să vedem puțin din cum arată Raiul.

„Mai sunt și alte versete în Biblie despre pomul vieții?” m-a întreat Emily.

Inspirată de întrebarea ei, am căutat în Biblie și am găsit câteva versete despre pomul vieții. Este menționat atât în Apocalipsa, ultima carte din Biblie, cât și în Geneza, prima carte. În Geneza pomul vieții se află în Grădina Edenului, alături de pomul cunoașterii binelui și răului.²

Biblia conține multe versete încurajatoare despre Rai. Multe lucruri către care să privim cu anticipație! Răsplățile Raiului pot însemna diferite lucruri pentru

fiecare dintre noi – pentru Emily înseamnă să mănânce fructele ei preferate oricând își dorește – însă Dumnezeu a promis acele răsplăți speciale pentru fiecare om care îl cunoaște pe Iisus ca Mântuitor!

Chiar dacă ne confruntăm și cu perioade dificile în viața noastră creștină – fiindcă, de fapt, Dumnezeu ne-a chemat să fim luptători și biruitori – El ne-a dat și multe promisiuni încurajatoare despre răsplățile și binecuvântările care ne așteaptă.

DINA ELLENS A PREDAT ÎN ASIA DE SUD-EST TIMP DE 25 DE ANI. DEȘI ESTE PENSIONARĂ, EA A RĂMAS ACTIVĂ ÎN MUNCĂ VOLUNTARĂ, CÂT ȘI ÎN PASIUNEA EI DE A SCRIE.

1. Apocalipsa 22:1-2

2. Vezi Geneza 2:9.

DE MARIE ALVERO

MICA TA LUMINĂ

Dacă nu L-ai primit încă pe Iisus, o poți face chiar acum rugându-te următoarea rugăciune:
Dragă Iisus, te rog să mă ierți pentru toate păcatele mele. Cred că Ți-ai dat viața pentru mine. Deschid ușa inimii mele și Te rog să vii și să-mi dai darul Tău al vieții veșnice cu Tine în Rai. Amin.

Îmi place să citesc povești însuflătoare despre oameni care au înființat ONG-uri, au fondat orfelinăte, au îngrijit copii fără părinți, au creat organizații de comerț echitabil, sau altă acțiune care a schimbat lumea. Dar, oricât de mult ne inspiră acești oameni, majoritatea dintre noi nu suntem chemați pentru asemenea misiuni. Noi ne aflăm într-un anumit loc, implicați în familia și comunitatea noastră și trăim vieți mai obscure. Permite-mi să împărtășesc cu tine trei lucruri care ne-au ajutat pe noi, familia mea, să învățăm să ne iubim și să ne servim comunitatea în mijlocul vieții noastre obișnuite de zi cu zi.

1) RĂSPUNDE POZITIV SĂ TE IMPLICI

Poate fi la biserica ta sau la școala copilului tău, în cartierul tău sau oriunde poți ajuta. Și poți fi sigur că există o nevoie pe care o poți acoperi. Noi am învățat asta când

ne-am implicat în biserica noastră. Am început prin a da o oră din timpul nostru, dar pe parcurs am observat și alte lucruri și am răspuns pozitiv. În felul acesta dăruim pentru comunitate și suntem binecuvântați cu prietenia altora.

2) RENUNȚĂ LA PERFECȚIUNE

Ți place să primești musafiri, dar doar când ai avut timp să cureți casa, să pregătești un meniu bogat și să pui flori proaspete pe masă? Eu am descoperit că primul pas al ospitalității este să ai ușa deschisă. Ca să începi și să menții o prietenie trebuie să primești cu bucurie oameni în casa ta. Eu îmi deschid ușa oricum arată casa mea și împart orice am în bucătărie. M-am obișnuit să împărtășesc din imperfecțiunea mea și am observat că în felul acesta și ceilalți se simt mai confortabil să răspundă asemănător.

3) ALEGE RELAȚIA CU OAMENII ÎN SCHIMBUL COMODITĂȚII

Uneori îmi doresc și eu, ca oricine, să nu am de-a face cu oamenii. Cel mai mult îmi place patul meu și o emisiune bună la TV, fără să mă deranjeze cineva. Dar azi, mai târziu, spre exemplu, voi merge în bucătărie și voi coace niște prăjituri fiindcă soțul meu a invitat niște prieteni să se uite cu el la un meci de fotbal. Și știi că după câțiva ani îmi voi aminti cu mai multă plăcere de timpul petrecut cu cei dragi decât de vreo emisiune de TV pe care am urmărit-o în pijama.

Chiar dacă luminița ta nu este mare, totuși va lumina puternic când îți deschizi viața celor din jurul tău și îi slujești cu căldură și bucurie. Precum Iisus.

MARIE ALVERO A FOST MISIONARĂ ÎN AFRICA ȘI MEXIC. ÎN PREZENT EA TRĂIEȘTE FERICITĂ ȘI ACTIVĂ CU SOȚUL ȘI COPIII EI ÎN TEXAS, SUA.

DE LA ISUS CU DRAGOSTE

IMPERFECT ȘI BINECUVÂNTĂT

Să nu te simți trist sau descurajat din cauza imperfecțiunilor tale, fiindcă nu vei fi niciodată perfect. În schimb, să fii recunoscător că Eu sunt lângă tine să te ajut și să te susțin. Atunci nu vei mai fi tentat să te simți prost când te împiedici sau cazi.

Privește către Mine pentru tăria și rezistența de care ai nevoie. Vino la Mine pentru răspunsurile și călăuzirea de care ai nevoie. Adu la Mine poverile tale, iar Eu te voi ajuta să le cari. Dă-Mi îngrijorările și temerile tale, iar Eu îți voi da pacea Mea care întrece orice înțelegere. Adu la Mine orice îți creează disperare, sau descurajare, sau remușcare și vorbește-Mi despre ele.

Pentru fiecare îngrijorare, temere sau problemă pe care ai adus-o la Mine, Eu îți voi da călăuzirea. Dacă Mă păstrezi în gândurile tale, Eu îți voi da pacea Mea perfectă și tăria de a merge mai departe.